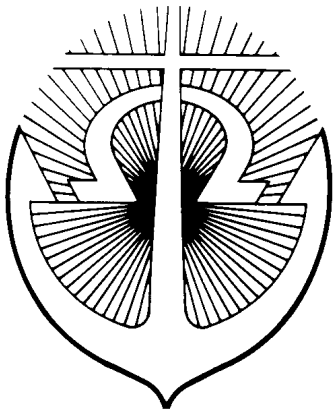

MAGVETÉS

TÖRÖKKOPPÁNY, SZOROSAD, SOMOGYDÖRÖCSKE, MIKLÓSI, KÁRA, ZICS, SOMOGYEGRES,
KAPOLY, SOMOGYMEGGYES, PUSZTASZEMES ÉS KERKEI KÖZSÉGEK
EGYHÁZI KULTURÁLIS LAPJA

2020. XXVIII. évf.

— 4. szám —

IV. negyedév

Ferenc pápa 2020. március 27-én egyedül imádkozott a Szent Péter téren. Megrendítő volt látni és hallani az egyházfő ténymegállapítását: „a lehető legnagyobb sebességgel robogtunk előre, úgy éreztük, erősek és mindenre képesek vagyunk. Epekedtünk haszonra, engedtük, hogy felemésszenek minket a tárgyak és megrészegítsen a sietség. (...) Folytattunk mindent rendíthetetlenül, és úgy gondoltuk, örökre egészségesek maradunk egy beteg világban.”

Igen, beteg a világ, nagybeteg. S most már nem is csak lelki értelemben, hisz pandémiáról, világjárványról beszélünk. Isten személyes elvesztése életünk értelmének elvesztését jelenti. Nemigen tanultunk az első figyelmeztetésekből.

Őrültünk, hogy nyárra a járvány csitult, szeretnénk volna gyorsan elfelejteni kiszolgáltatottságunkat, bezártságunkat, s nem is igen vettük komolyan kezdetben, amikor szeptemberben elkezdtek beszélni nekünk a második hullámról. Az egyre ijesztőbb számok azonban ismét megálljt parancsoltak könnyelműségünknek. A napi 5-6 ezer új fertőzött, s főként az időseink között a vírus félelmetes győzelme: a nemegyszer 200-at is megközelítő napi haláleset egyre nagyobb félelemmel borított el bennünket. Karantén, maszkviselés, kijárási tilalom, vásárlási idősáv, majd az első hírek, hogy már a „kertek alatt van” a vírus. Közvetlen ismerőseink, családtagjaink fertőződnek meg oly hirtelenséggel. Döbbenetes az első figyelmeztető piros cédula a lakáson. Nagy félelem annak, aki szobafogságra ítéltetett, hisz nem tudja, hogyan reagál a szervezete a járványra, de döbbenet a kerítésen kívülieknek is... Aztán jött a bejelentés az első falubeli idős emberről, akinek halálát igencsak siettetette a Covid-19. Hamvasztani kell, temetni kell, legfeljebb 50 ember lehet ott, különleges előírásokkal. A személyes részvétnyilvánításokat a sírnál mellőzzük...

Görcsösen bízunk az orvostudomány mindenhatóságában, de még addig sokan meghalnak, amíg be fognak oltani bennünket. S ebben az egyre félelmetesebb „majd csak kibírom valahogy, ilyen velem csak nem történik meg” időben köszöntött be az advent. Az iskolai osztálytermekben ott van az adventi koszorú, ahogy majdnem minden lakásban szintén. 4 gyertya, 4 figyelmeztető és egyben bátorító jel.

A várakozás és a jövő összefügg. Értelmetlen az életünk jövőkép nélkül. Remény nélkül, „bepánikolva”, el vagyunk veszve. A keresztény ember hitének alapja Jézus, akinek eljövételére várt egykor, s vár ma is a világ.

Dr. Korzenszky Richárd, tihanyi emeritus perjel így figyelmeztetett advent elején: – A világméretű járvány miatt a karácsony profán ünneplése az idén nehéz lesz. Azok, akik számára hiányzik a karácsonyi ünnep transzcendens dimenziója, akik a

Tedd össze a kezed!

karácsonyban egyszerűen az ajándékozás, a család vagy a szeretet ünnepét látják, nagyon nehezen tudnak majd ünnepelni a kényszerű elszigeteltségben. Hiszen most elmaradnak majd a látogatások, a szélesebb körű családi összejövetelek. Nehezebb lesz az ajándékok megvásárlása és személyes átadása is. Most nincs lehetőség arra, hogy többen összejöjjenek, és felszabadultan ünnepeljenek, együtt örüljenek. Akik számára az ünnep Krisztus születését jelenti, és nem a karácsonyfát vagy az adventi koszorút, azok talán most másoknál könnyebben élék meg az ünnepet ebben a kényszerhelyzetben.

A hívő ember karácsonykor azokkal éli meg a közösséget, akik kétezer év óta a Megváltónk születésére emlékeznek, a világtörténelem legnagyobb eseményére. A megtestesülés Isten legnagyobb, legjelentősebb, legfőbb tette. Amikor az Ige megtestesült és közénk jött, reményt adott.

Bár az idén minden bizonnyal kevesebb lesz a személyes találkozás, s valószínűleg szerényebb lesz az ajándékozás is, de talán így jobban előtérbe kerülhet a lényeg: Isten szeret bennünket, s az Ajándékozó maga a mi ajándékunk. Vállalta az embersorsot minden üldöztetésével, szenvedésével, lelki sötétségével együtt. Eggyé vált velünk, hogy bebizonyítsa, sose maradunk egyedül, Isten állandóan bizalmat szavaz nekünk, mert nagyon szeret. Nekünk csak el kell

fogadni a felénk nyújtott kezét, s bízva benne elindulni felé. Nagyszerű dolgot akar kihozni valamennyiünk közül: az életszentséget. Ez nem magasztos szólam, hanem létezésünk igazi célja. Mai agyoninformált, ugyanakkor féligazságokkal teli világunkban, ahol minden relatívnak tűnik, kijózanítósnak kell lennie életünk megkérdőjelezhetetlen természetfölötti céljának, amit az Egyház hirdet.

Szent John Henry Newman, az anglikán vallásból katolizált bíboros szavai szerint kulcs az Evangélium és a teljes kinyilatkoztatás megértéséhez maga Jézus Krisztus, és a Vele való közösségben levés. (...) Az, amit Krisztus kér tőled, nem a bűntelenség, hanem az igyekezet...

Bármilyen nehéznek is tűnik az ideai adventünk, a felszólítás a régi, sőt talán most még inkább aktuális: készüljünk fel Istennel való találkozásunkra. Ma a legnagyobb baj az elrongált lelkiismeretekkel van, amelyek már nem ismernek kötelességet, csak korlátlan jogokat. Nagyon szükséges egy világméretű, lelki „generáljavítás”, amit nyilván magunkon kell kezdeni.

Hogy felfoghasd megszólítottagsodat, merj elcsendesedni, s tedd össze a kezed! Most járvány idején különösen

Imre atya

Egyházmegyei zsinat

A Kaposvári Egyházmegye megalapításának 25. évfordulója alkalmából Varga László megyéspüspökünk egyházmegyei zsinatot hirdetett meg. Közös útkeresés az igazi cél, hogyan lehetne jobban megélni hitünket, komolyabban élni Krisztus tanítása szerint, megkeresni egyéni feladatainkat, hogy közösen eredményesebben építsük Isten országát. Fontos, hogy átbeszéljük, hogyan lehet vonzó módon megnyerni Krisztus evangéliumának az embereket. A zsinat mottója: *vonzásban, közösségekben és egysegekben.*

Jelenleg a zsinat előkészítő folyamatában vagyunk. Tíz munkacsoport alakult felelős vezetővel, hogy az egyes munkaterületek és programok jobban körvonalazódhassanak. A témacsoportok az alábbiak: 1. Papi szolgálat és élet, 2. Plébániák és szakpasztorációk, 3. Ifjúságpasztoráció, 4. Egyházi szeretetszolgálat, 5. Evangelizáció, 6. Családpasztoráció, 7. Az Egyház tanító tevékenysége, 8. Az Egyház megszentelő tevékenysége, 9. Együttműködés a megszentelt

élet intézményeivel (a szerzetesrendekkel), 10. Egyházmegye szervezete, anyagi javak.

Ahogy megyéspüspök atyánk novemberi körlevelében fogalmazott: *A zsinat előkészítő folyamatát erősen lelassította a járvány, ami új helyzetet teremtett. A tavaszi első hullám idején elrendelt templombezárások után a hívek közül sokan nem tértek vissza, vannak, akik nem mernek vagy nem is akarnak visszajárni. Ennek oka lehet a félelem és a féltés, de lehet a közömbösség is. Mit tehetünk? Hogyan lehet elérni újra az embereket? Milyen egyházat szeretnénk a Covid-járvány után? Az Egyháznak szüksége van arra, hogy kérdéseket intézzenek hozzá és együtt keressük meg a válaszokat. Az egyházmegye jövője, a jövő Egyháza rajtunk papokon és rajtatok is múlik. Nem szabad homokba dugni a fejünket, vagy minden megoldást felülről várni.*

Az egyházmegye honlapjára: kaposvar.egyhazmegye.hu/zsinat

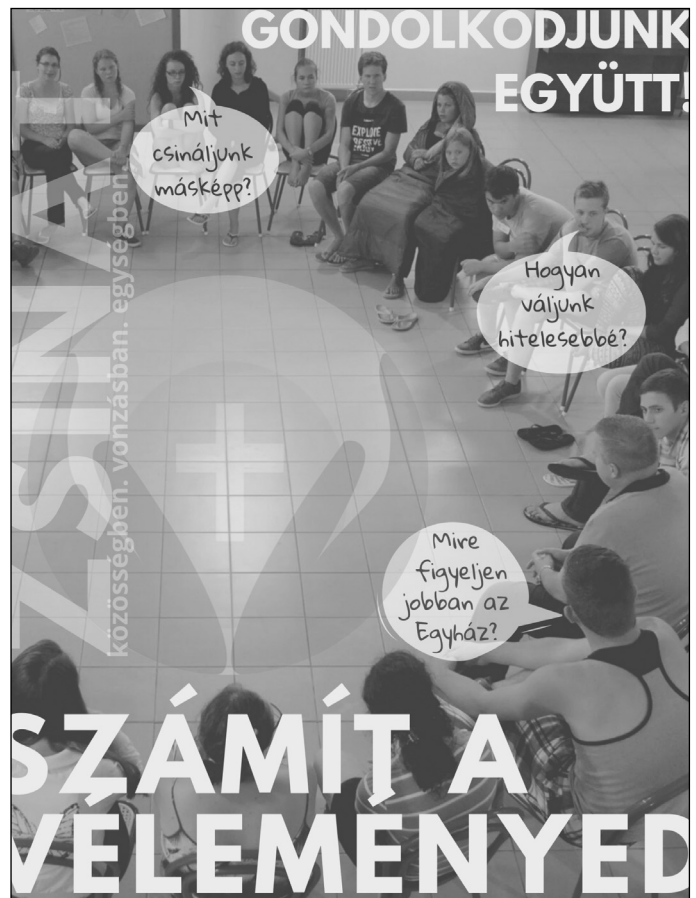
Az Egyházzól

Püspök atyánk adventben az Egyházzól kíván beszéltetni minket, papokat. Nagyon jól ráérezett problémánk gyökerére, hiszen az evangélium szerinti élet mindig közösségi. Korunkban, amikor a népegyház tömege feloszlott, közösségeink szét hullanak, igen fontos a figyelmünket az Egyház felé fordítani.

A II. Vatikáni Zsinaton az Egyházat a *Lumen gentium* kezdetű dogmatikus konstitúcióban a meghívás, a hivatás, a hit oldaláról fogalmazták meg. A minden hívő atyjának mondott Ábrahám meghívásának történetét használták fel mintának. Ábrahámot Isten meghívja: *menj ki a földedről, rokonságod köréből, házadból, és menj arra a helyre, amit mutatok neked.* Ábrahám hitt az Istennek és ez megigazulására szolgált.

A legnagyobb kör a föld, amely a megélhetését biztosította. Már szűkebb kör a rokonság, amely a vagyonbiztonságot jelentette. A tolvajt a rokonság összefogása tartotta távol. A legkisebb kör a háza, otthona. A mezopotámiai Ur városa, ahonnan Ábrahám elindult, nagyon kényelmes, biztonságot adó hely lehetett az első pátriárka idejében, Kr. e. 1850 körül. (A 20. századi ásatások azt bizonyították, hogy még a vízöblítéses WC-t is ismerték.)

Az Egyház önmagát így fogalmazza meg: *Az Egyházhoz tartozik – legtagabb körben – minden jó szándékú ember.* Tehát még azok is, akik önhibájukon kívül nem jutottak el a keresztségre. A szűkebb kör: *minden megkeresztelt* (akiket a szentháromságos egy Isten nevében kereszteltek meg, tehát az evangé-

fokozatosan töltik fel az egyes szakcsoportok átbeszélésre javasolt kérdéseit, s kíváncsiak is minél több hívő felelős

és jobbítani akaró véleményére. A zsinat tehát közös útkeresés a püspök vezetésével.

Szerk.

likusok, reformátusok, baptisták, stb. is). A harmadik, még szűkebb kör: *minden katolikus hívő.*

Egyre szűkülő, a koncentrikus körökhöz hasonló meghatározás ez. A meghívás, a hitből vállalt hivatás is ilyen. Ennek a mélységét akkor értettem meg, amikor slaggal öntöztem. Ha nincs a tömlőn szűkítő, akkor az öntözés hatósugara mindössze 1-2 méter lehet. Ha viszont felteszünk a csőre egy szűkítőt, akkor ennek segítségével akár 10 méterre is ellocsolhatunk.

Isten a szűkítés keresztjében méri le a hűség kitartásunkat. Odaadottságunkat, elbűvöltségünket. Minél jobban elkápráztat, elbűvöl bennünket, annál alkalmasabbak leszünk arra, hogy szeretetét befogadjuk.

Egyszer, amikor Miklósiból Zicsbe mentem, még sok évvel ezelőtt, Trabanttal, nagy zivatar kapott el. Az út szélén egy fiatalember gyalogolt. Megálltam mellette:

– Szállj be, mert bőrig ázol. Hova mész ilyen itéletidőben?

– Megyek a menyasszonyomhoz – válaszolta.

– Boldog lehet az a lány, mert olyan elbűvölten szereted, hogy minden vihart képes vagy elviselni, hogy találkozhas vele.

Az Egyház is azokban élhet igazán, akik annyira „elbűvölté” válnak Isten szeretetétől, hogy minden szűkítést, keresztet, áldozatot képesek elviselni Krisztusért. Hiszen tudják, hogy Isten visszasugárzó szeretete mindennél nagyobb.

A Szentírás és a hagyomány alapján a zsinat azt tanítja, hogy „a földön vándorló Egyház szükséges az üdvösséghez. Mert egyedül Krisztus a közvetítő és az üdvösség útja, aki az Ő testében, ami az Egyház, jelenik meg számunkra.”

Galbavy Jenő József
SJP prior atya

Szépülő Miklósi

2019-ben indította a kormányzat a Magyar Falu Programot. Az első felhívásban Miklósi Község Önkormányzata sikeres pályázatot nyújtott be a kultúrház felújítására. Ennek kivitelezési munkái 2019-ben befejeződtek, úgy mint a homlokzati ablakok cseréje, padló és parketta felújítása és a teljes épület nemes vakolattal való felújítása. Az idei évre már csak néhány apró finomítás és az elszámolás maradt. Külön öröm számunkra, hogy a felajánlásból kaptunk egy nagy teljesítményű hűtő-fűtő klímát, amit a közelmúltban üzembe is helyeztek a kultúrházban. Ezúton köszönjük *Szigeti Ernőnek* a nagylelkű adományt.

A koronavírus-járvány ellenére a Magyar Falu Program keretében újabb lehetőségek nyíltak áprilisban. Ennek kereté-

A megújult miklósi kultúrház

ben pályázatot adtunk be két földes útszakasz szilárd burkolattal való ellátására. A kivitelezésre szeptemberben került sor: a Hegyi utcában és a Petőfi utcában készült el egy-egy murvás útszakasz. Ezáltal Miklósi belterületén minden házhoz el lehet jutni szilárd burkolatú úttesten.

A következő kiírásban is sikeresek voltunk, így nyertünk forrást a közösségi tér és könyvtár felújítására. A novemberben befejeződött beruházás keretében elkészült az épület teljes külső szigetelése, a külső nyílászárók és a tető cserépfedésének cseréje, valamint a belső tisztasági festés.

Ezen beruházásoknak köszönhetően még szebb lett falunk összképe a lakosság nagy örömeire.

Erbár Ferenc
önkormányzati képviselő

Zicsi aktualitások

Az idei esztendő jelentős változásokat hozott világszerte. A koronavírus-járvány nyomán jelentkező korlátozások éreztették hatásukat egy olyan kis község lakóinak életében is, mint Zics. Az egészségügyi és higiéniai előírások betartása mellett a helyi közélet működési keretei is nagyban beszűkültek. Kiemelkedő jelentőséggel bíró éves rendezvényeink, mint a falunap, az elszármazott zicsiek találkozója, vagy az idősek napja, elmaradtak, tekintettel a rendezvények létszámkeretére vonatkozó előírásokra.

Igyekszünk ugyanakkor továbbra is proaktívak maradni a közösségi fejlesztési tervek megvalósítása terén. A Magyar Falu Programnak köszönhetően, csaknem 9 millió forint pályázati úton elnyert támogatásban részesült a falu, amelyet 12 millió forint önerővel kiegészítve a

temetőhöz vezető útszakasz rekonstrukciójára fordítottunk. Ugyan idén nem kerülhet sor a teljes szakasz befejezésére, ám terveink szerint a közeljövőben megvalósul a fejlesztés, kiegészülve a Zrínyi utca burkolatának megújításával. Az útfejlesztési programunkhoz szükséges további forrás elnyerése érdekében a 2021-es évben is tervezzük pályázat benyújtását.

Költségvetésünk lehetővé tette, hogy a közösségi használatú volt iskola és óvoda épület nyílászárócseréjét megvalósítsuk: az 1 millió forint összértékű munkálatokra még idén karácsony előtt sor kerül.

A helyi közösség-szervezés 2020-ban talán híján volt a csoportos rendezvényeknek, de nem a lelkes szervezői segéderőnek: *Fellinger Anita* személyében új közművelődési munkatárs kezdte meg munkáját a helyi közösség

szolgálatában, aki lelkesedésével és kreativitásával máris nagyban hozzájárul a közösségi élet aktív szervezéséhez.

Végül az ünnepi időszakba lépve, idén is gondolunk a falu legifjabb lakóira. Valamennyi 18. életévet be nem töltött helyi fiatal, mindösszesen 40 fő részéről 25.000,- Ft

összegű egyszeri támogatásban, illetve számíthat apró figyelmességre, amelynek közvetítésében a Mikulás segítségét kértük.

Ezúton is áldott karácsonyi ünnepeket kíván minden kedves Olvasónak:

Zics Község
Önkormányzata

Elkészült a zicsi temetőhöz vezető út

Advent Pusztaszemesen

Vannak dolgok, amikre nem tud hatni a környezetünk, csak létezik. Ilyen a Szeretet.

Most csak ez maradt nekünk: hangolódunk, és minden apró melegségnek nagyon örülünk. Talán mindenki érzi ebben a kis közösségben, ki jobban, bátran, megengedően, ki óvatosan, megkérdőjelezve, de mindenképpen érdeklődve, hogy teszünk egymásért, figyelünk egymásra! Muszáj, hogy ezeket az apró csodákat észrevegyük, és töltekezni tudjunk belőle! Az idei adventben a rendkívüli helyzet miatt talán nem vonja el a figyelmünket az ajándékok utáni rohangálás, kevésbé figyelünk kifelé, és mindenki megérkezik lassan befelé. Egész biztos, hogy megérkezik az az információ is, hogy mivel és kinek tudunk segíteni az adventi időszakban, kinek lehet nagyobb szüksége a figyelmünkre, mint a mindig rohanó, kinti világnak?

Nagyon nagy öröm a hatalmas fény – mindenki karácsonyfája – a falu közepén, amit a helyi *Molnár Tibor* családja ajánlott fel. De, hogy mégis együtt készüljünk, hangolódjunk, sok

család díszé került fel rá. Nagyon köszönjük! Gyönyörű idén a hatalmas adventi koszorú a köztéren. Nem kevésbé a Betlehem. Ez sok-sok óra munka, készülődés, szervezés eredménye, mégis tudom, hogy örömmel teszik. Remélem, tudják, hogy sokunknak okoznak ezzel meghitt pillanatokat az adventben. Nagyon jó nekünk, hogy vagytok!

Új kezdeményezésként adventi ablakdíszek fényei is boldogítanak minket. December 1-től minden nap kinyílik egy-egy család ablakában az aznapi kalendárium. Ez egy nagyon szép összefogás, mely azt eredményezi, hogy az ünnep estéjén 24 ablak fényeiben, díszében gyönyörködhetünk. Köszönjük, hogy vállaltátok, és örömtöket lelitek benne.

En megint bizonyosságot kaptam, hogy mekkora ereje van a közösségnek, köszönöm Nektek! Meghitt várakozást kívánok, szeretettel!

Nagy Judit

A karácsonyi csoda a szívben rejtőzik

Az adventi készülődést minden évben vártam. Gyermekeként nem igazán tudtam megfogalmazni a számomra titokzatos időszak történéseit, de mindennek, ami körülöttem zajlott illata, íze, zamata volt. Az édesanyám nagyon sokat olvasott nekem. Ezek a szép történetek, a meghitt esti együttlét varázslatossá tette a karácsonyra való várakozást. Ez a varázs végigkísérte az életemet, és így karácsony közeledtével felerősödik.

Ebben az időszakban, valahogy több érzés jön elő az emberekből. Vágyaink nem is igazán az ajándék, sokkal inkább az ünnep hangulatának átélésére összpontosulnak.

Egy bizonyos kor után azt mondjuk, de jó volt régen. Keressük a régmúlt karácsonyok hangulatát, ízét, illatát. Rajongunk a régi képeslapokért, régi mesekönyvekért, retro díszekért. Mindent túvé-

teszünk a nagymama legfinomabb mézeskalács süteményének receptje után, és szeretnénk egyszer, csak még egyszer érezni azt a vágyott, boldog érzést.

De mit is keresünk igazából? Tényleg a régi dolgokat, vagy inkább azt az örömet, szeretetet, összetartást, ami akkor még sokkal jobban megvolt az embereken?

Mert gyerekként mennyi mindennek tudtunk őszintén örülni. Az arany papirosba csomagolt diónak éppúgy, mint egy szép piros almának. Mennyire szerettük a legegyszerűbb ételeket is, amiket együtt fogyasztott el a család. A sült krumplit kacsaszírral, hagymával, töpörtyűvel! Nem ismertük a puccos hamburgert, és boldogok voltunk nélküle. Ma, amikor roskadoznak a boltok a százféle szaloncukortól, miért nem érezzük ezt a régi, boldog érzést?

Talán mert hiába az ezerfé-

le étel, ha nincs együtt a család. Hiába a drága ajándék, ha nem szívből adjuk. Hiába minden, ha a legfontosabb, az összetartás nincs meg az embereken. Ott ragadt valahol a múltban.

Ma csillogó a karácsony. Csillog a lakás, az emberek versenyeznek, kinek van szebben és gazdagabban kivilágítva a háza, kertje. Csillog, villog a sok égőfűző az utcákon, üzletekben.

Csak egy valami nem csillog, a lelkünk. Rohanunk, és közben épp ezekre a „rég vágyott” dolgokra nincs időnk. Azokra a krumplievős, beszélgetős estékre. Amikor nem kellett tévé, internet és egyéb luxus a boldogsághoz.

Mindannyian a gyermekkorunk emlékeit szeretnénk vissza, akár egy pillanatra is. És nem arra a babára, játékra, vagy kisautóra vágyunk, amit akkor kaptunk, hanem az érzésre, amit akkor éreztünk.

Nem volt sok ajándék, de megbecsültük, és odafigyeltünk egymásra. Nem chaten, nem telefonon, hanem szemtől-szemben, szívvel és lélekkel.

Hát ez az, amit keresünk: a régi idők hangulatát, a gondtalan, talán mai szemmel nézve szegényes, de boldog gyerekkorunkat. S hisszük, hinni akarjuk, hogy így karácsony táján talán egy kicsit újra átélhetjük.

Változnak az idők, más kor, más korosztály, más gondolkodás. De vannak dolgok, amiknek a múltban, a jelenben és a jövőben is létjogosultsága van. Az ünnepekhez kötődő érzések nem fakulnak az évek múltával sem. Szívünkben megőrizhetjük és tovább adhatjuk, tovább kell adnunk mindezt.

Mert a karácsonyi csoda létezik, de ez nem a boltokban, hanem a szívekben keresendő.

H. Iné – Pusztaszemes

HARANGJAINKRÓL

2. rész

Az előző számunkban elkezdtük közölni a templomtoronyainkban lévő harangok feliratait dr. Temesszentandrás Kristóf felmérései alapján. A törökkoppányi, szorosadi, somogyegyesi, kárai, miklósi és zicsi harangok múltkori elemzése után most folytatjuk lelkipásztori területünk északi és nyugati részén található falvak templomtoronyainak imádságra hívó „lakóival”.

A **kapolyi** nagyharang palástján olvasható felirat: „TEMPLOMUNK VÉDŐSZENTJE, SZENT MIHÁLY FŐANGYAL OLTALMAZZ MINKET!”

KÉSZÍTETTÉK A KAPOLYI HÍVEK 1947.

ÖNTÖTTE SZLEZÁK RÁFAEL RÁKOSPALOTÁN.

A kisharang pártázatán olvasható feliratról kiderül, hogy azt a harangot Tóth Árpád Veszprémben öntötte a tihanyi apátság költségén, Szűz Mária tiszteletére. A latin felirat szerint: IN HONOREM B. MARIAE VIRGINIS, FIERI ME IUSSIT C. H. C. S. B. ABB. S. ANIANI DE TIHANY, PER ARPADUM TÓTH VESZPRIMII. A. 1903

A **somogyegyesi** nagyharang vállán feltüntették a súlyát: 83 Klg

A palást egyik oldalán olvasható: ISTEN DICSŐSÉGÉRE KÉSZÍTETETT. 1890. A másik oldalán: ÖNTÖTTÉK RUEPPRECHT TESTVÉREK PÉCSETT 1890.

A kisharang felirata már segített bennünket Mexikó-pusztá nevéredetének és korának tisztázásában (v. ö. Magvetés 2018/2.), hiszen a palástjának felirata szerint eredetileg ez a harang Mexikó-pusztán teljesített szolgálatot: MEXIKÓ-PUSZTAI HÍVEK / ÉPÜLÉSÉRE KÉSZÍTETTE / BÁRÓ HORNIG KÁROLY / VESZPRÉMI PÜSPÖK. Az alsó pártázaton: ÖNTÖTTE TÓTH ÁRPÁD VESZPRÉMBEN 1898.

A **pusztaszemesi** nagyharang vállán megint találunk utalást a súlyára: 150 Kg. A paláston: JÉZUS SZENTSÉGES SZŰZ ANYÁNK SZEPLŐTELEN SZÍVE TISZTELETÉRE, AZ 1950. SZENTÉVBEN KÉSZÍTETTÉK A KÖRÖSHÉGYI PUSZTASZEMEREI HÍVEK. ÖNTÖTTE SZLEZÁK RÁFAEL HARANGÖNTŐ ÁLLAMOSÍTOTT VÁLLALATA BUDAPESTEN. (A harangon Pusztaszemes neve tévesen Pusztaszemereként van feltüntetve.)

A középső harang a templom titulusának, Szent Vendelnek a tiszteletére lett öntve. A harang vállán a súlyát jelezték: 131 Kg. A paláston: „SZENT VENDEL KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK.” A másik oldalán: PUSZTASZEMES, 1926. ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN.

A pusztaszemesi kisharang harangvállán 20-as szám van feltüntetve, mértékegység nélkül. Feltehetően nem kg; a felmérő szerint kb. 13 kg lehet. A harangon más felirat nincsen, díszítése alapján feltehetően a 19. században önthették.

A **kereki** templomtoronyban jelenleg csak egy harang található, bár az több mint 2 mázsás. A harang vállán olvasható gravírozás: 218,5 kg. A palástjának felirata: „SZENT ANNA ASSZONY, KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK!” / „KEREKI 1928.” ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN.

Dr. Temesszentandrás Kristóf – Dr. Sipos Imre

A somogyegyesi nagyharang

MÚLTIDÉZŐ

Szilák Tihamér:

A harangöntő

Kerek e világon legszentebb a harangöntő.
Olyasmit művel, ami a Teremtő
Fülét gyönyörködteti sokszorosan,
Alkotása fel, az egekig harsan.

Ha megszólal távol egy harang,
Felcsendül benned a belső hang,
Lelked nemesül, imára fakad,
Elcsitul akkor minden harag.

Megrezegteti azt a vékony hűrt,
Mely az évek alatt rég elbűjt.
Szíved hangosan dobban, egy ütemre ver,
Érzékid kiszakad szárnyalva fel.

Az ércnek szavával harmóniában
Nem maradsz tovább a való világban.
Azaz éppen most érkezel oda,
Szellemed volt eddig csak fogja
Egy csillogó talmiságnak,
Hol csak az üresség várhat.

Megérted, mi végre íratott az öröm:
Az élőket hívom, a holtakat elsíratom,
a villámokat megtöröm.

2020. augusztus végén volt alkalmam találkozni a Tihanyi Bencés Apát-ságban Nyiredy Maurus atyával, aki megajándékozott az egyik újonnan megjelent, *Minden jó, ha jó a vége* című írásával. Ebben a Szentírás utolsó könyvéről – a Jelenések könyvéről – kíván olyan magyarázatot adni az olvasónak, amelynek megértéséhez nem szükségeltetik nagy teológusnak lenni. Az író azt szeretné, hogy műve kézen fogva vezessen át minket a Szentírás utolsó részének bonyolult szimbólumrendszerén.

Nem szóról-szóra magyarázza a szentírási szöveget, hanem témákat emel ki belőle, amelyek egyben a könyv fejezeteinek címét is adják. Több helyen idéz a Szentírásból lelőhely megadással, ami arra ösztönöz minket, hogy Bibliával a kezünkben olvassuk Maurus atya könyvét.

2020-ban nagy jelentősége van annak, hogy megértsük Isten leírt szavát. A Jelenések könyve azért íródott nemegyszer nehezen értelmezhető stílusban, mert a keletkezésének helyét, az akkori Kis-Ázsiát sújtotta a legjobban a Domitianus-féle keresztényüldözés. Ilyenkor a keresztények egymás közötti levelezései illegálisak voltak, ezért sokszor „kódoltan” üzentek egymásnak.

KÖNYVAJÁNLÁS

A Jelenések könyve úgynevezett apokaliptikus műfajban íródott. Székely János püspök, biblikus teológus szerint ilyen művek „akkor születnek, amikor a jelen elviselhetetlennek, és javíthatatlannak tűnik. Az már fel sem merül, hogy az állapotokon javítani lehetne, hanem az alapkérdés az, hogy hogyan lehet ezt az egészet kibírni”. Az apokaliptika a jövőben vigasztalást és reményt akar nyújtani. Többek között ilyen felfedezések várnak ránk, ha a Szentírás utolsó könyvét a sok küzdelmet megélt, idén gyémántmisés Maurus atya könyvével olvasuk együtt.

Napjainkban úgy érezzük, hogy a világjárvány, a tempomgyújtogatások, és a bennünk elkövetett gyilkosságok, a hatalmas zavargáshullámok, a keresztény gyökerek megtagadása, az abortusz legalizálásáért való tüntetés, a keresztények példátlan, egészen új, ördögi módon való üldözése következtében sokan „világ-végét” kiáltanak. Reménytelenséget. A könyv nem arra buzdít, hogy álljunk ki az útra és kiáltsuk: „térj meg, közel a vég!”

Most nem annak van itt az ideje, hogy azután vágyakozunk, ami a jelen válság következtében elmúlt, hanem hogy két lábbal a földön tartózkodva Isten szavából tájékozódjunk. Ehhez most itt van segítségnek egy 21. század tükrében is írt magyarázat. Türelemmel viseltesünk egymás iránt és keressük a jót, amit Isten elrejtett számunkra a földi zárandokutunkon, még akkor is, ha ezért hatalmas viharokat kell kiállni.

Mikó Gábor

ANYAKÖNYVI HÍREK 2020. III. negyedév

KERESZTELTÉS

Törökkoppányi plébánia területén: Virág József és Bugledits Linda leánya, Viola Zselyke (Törökkoppány, aug. 16.); Botos András és Botos Eliza fia, András Levente (Törökkoppány, aug. 16.); Kolozs Levente és Dr. Kovácsik Veronika fia, Ádám István (Szorosad, szept. 20.), **Miklósi** plébánia területén: Vass Zoltán és Steinbacher Mónika leánya, Nóri Anna (Miklósi, júl. 12.), **Kapolyi** plébánia területén: Tatárik Zoltán és Bolla Marianna leánya, Eszter Mária (Pusztaszemes, szept. 13.) (Budapestről) részesült a keresztség szentségében.

ESKÜVŐ

Törökkoppányi plébánia területén: Tar Dávid és Fias Dorina (Törökkoppány, aug. 15.), **Miklósi** plébánia területén: Csicsa Dániel és Sókuti Fanni (Miklósi, szept. 12.), **Kapolyi** plébánia területén: Liszi Milán és Rózsa Kitti (Kereki, aug. 29.) szentségi házasságot kötöttek.

HALÁLOZÁS

(Zárójelben a temetés helye olvasható)

Törökkoppányi plébánia területén: Albrecht Antal (79. é. – júl. 16.) (Szorosad); özv. Szomoru Gyuláné sz. Dudák Rozália (74. é. – aug. 25.) (Törökkoppány); özv. Takács Gyuláné sz. Kudari Rózsa (93. é. – szept. 6.) (Törökkoppány), **Miklósi** plébánia területén: özv. Riedl Jánosné sz. Czink Mária (81. é. – júl. 28.) (Zics); Johann József (78. é. – aug. 10.) (Miklósi), **Kapolyi** plébánia területén: özv. Geiger Jenőné sz. Dergez Terézia (83. é. – aug. 1.) (Pusztaszemes); özv. Szabó Józsefné sz. Csizmadia Julianna (90. é. – szept. 12.) (Kapoly), özv. Sarkadi Györgyné sz. Herczeg Mária (66. é. – szept. 15.) (Kereki); Hancsák Mátyásné sz. Hozleiter Erzsébet (66. é. – szept. 30.) (Kereki) elhunyt.

A meghalt hívek lelke Isten irgalmában békességben nyugodjon!

Székely János püspök:

Ima a járvány idején

Mennyei Atyánk!

A te irgalmas szívedhez sietünk a járvány napjaiban.

Bocsásd meg nekünk, hogy mohóságunkkal megsebeztek teremtett világodat. Bocsásd meg, hogy gyakran felszínes rohanás volt az életünk.

Taníts minket a csendre, az elmélyülésre. Tanítsd a családokat, hogy újra felfedezzék a közös imádság ajándékát! Segíts minket, hogy a járvány idején ne a félelem, hanem a benned való bizalom, és a másoknak segítség vágya töltse be minket. Támogasd mennyei erőddel és véd meg az orvosokat és az ápolókat, adj gyógyulást és bátorítást a betegeknek, add, hogy a haldoklók érezzék a Te közelségedet, az elhunytaknak pedig add meg, hogy beléphessenek a Te örök szeretetted országába.

Boldogságos Szűzanya, akit Édesanyáinkul rendelt Krisztus a kereszten, állj anyai szeretetteddel minden szenvedő mellett! Amen.

MAGVETÉS

Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség időszakos lapja: SJP szerzetesház 8669 Miklósi, Petőfi S. u. 49. Tel.: 84/385-179. Szerkesztik: **Dr. Sipos Imre SJP atya** és **Galbavy Jenő József SJP prior atya**. Lapindító: † **T. Flink Kornél**. Komputertipográfia: **Szurmay László**. Nyomás: **NYOMDAKÉSZ** — 8200 Veszprém, Pázmándi u. 10. Nyomdavezető: **Kész Ferenc**